

ROTOMAGVS

ROTOMAGVS, vulgò Rouan, Normandiæ metropolis, ab ea parte qua Orientem respicit, iucundissimis irrigatur riuulis duobus: Meridiem versus, Sequanam, celebre & nauigabile Galliæ flumen propinquitate decorat: Iuxta Septentrionem, altos habet montes, qui igni fomenta suppeditare solebant. A fundatore nomen habet Mago, II. Galliæ Rege, & Roth idolo, quondam hic religioso numine celebri, cuius vsum & simulachrum Mello, primus Rotomagensis Episcopus, circa annum Domini CCLX. euerit, eiusque delubrum Sanctissimæ Trinitatis venerationi dicauit, quemadmodum ex hymno ecclesiastico pater: Extirpato Roth idolo, fides est in limine, &c. Agrum habet optimum, fecundum, & herbidum, ita vt Julius Cæsar opportunitate loci adductus, validis hanc urbem muris cinxerit, & Romanorum præsidium, ad totius Prouinciæ defensionem, in ea reliquerit. Splendida Archiepiscopi domus, egregia monachorum cœnobîa, palatium, curia, pons ex quadrato lapide ingeniosè constructus, Cathedralis Ecclesia tribus decorata turribus, cæteraque ornamenta, quæ ad absolutam & perfectam ciuitatis structuram requiruntur, Rotomagensium urbem celeberrimam reddunt.

NEMAVSVSVM

NEMAVSVM, communi idiomate Nîmes, ciuitas est Narbonensis Galliæ, olim florentissima, vrputa, quæ IIII. & XX. vicorum fuerit metropolis, octo miliaribus à Monte Pessulano distat, nomen atque originem à Nemauso Herculis filio habere perhibetur. Eo & situ, quo ex Italia in Hispaniam itur, miram vndique vetustatem redolet. Aliquot siquidem perantiquæ in ea videntur statuæ, pulcherrima summorum hominum epitaphia, Amphitheatri spaciosi ruina, Hadriani basilica. Iuxta montis radicem est perennis & limpidissima aqua, quæ specum aut lacum haud ineptè dixeris, cuius fundum nemo mortalium inuenit. Est & templum Cathedrale D. Virgini sacrum, in quo pauimentum vermiculato emblemate tessellatum miram suauitate videndi sensum oblectat. Tribus miliaribus paruis à Nemauso, pons est Du Gar, à fluuio Gardon, nomen habens, triplici serie, mira industria fornicatus, quarum prima hominibus atque iumentis transitum præbet, altera aquæ ductum sustinet. Antonini Pij Philosophi & Imperatoris, Domitiani, aliorumque natalibus claret, qui non modò Galliæ, sed & vniuerso prope modum mundo, ornamento fuere. Peculiari libro hanc urbem descripsit Ioannes Poldo.

BVRDEGALA

BVRDEGALA, vniuersæ Aquitaniæ meritò constituitur caput, tum quia miram vetustatem ostendet, tum quia ædibus sit decorata magnificis, tum denique quia situ munita, arx & propugnaculum Galliæ habeatur. Fatebuntur hoc Angli, qui graui obsidione eam prefferunt, hac spe, vt fortissima Galliæ arce expugnata, reliquarum urbium paruo negotio se fore victores. Quorum conatus fortis magnusque indigenarum animus, & bene munita ciuitatis mœnia, frequenter euerterunt, eosque in insulam, quò marinis cincti limitibus, sua sorte contenti viuerent, remiserunt. Primam eius formam quadrangulam fuisse, ex muris antiquis conspicui potest. Amplificata deinde ob hominum frequentiam vrbe, eam, quam nunc habet, consecuta est faciem. Antiquo palatio XIII. innixis columnis, templo S. Andree, arce ex viuo saxo munita, & pulcherrimis ciuium ædibus perornata est. Ad portam S. Germani amphitheatrum cernuntur: reliquæ portus multarum nauium capax, negotiationi idoneam, opibusque florentem Burdegalam efficit, quæ etiam ortu Ausonij Poetæ nobilitatur. Qui ita de sua Burdegala loquitur: Clementia hic cœli mitis, & irriguæ larga indulgentia terræ, &c.